

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

Organ al Uniunii Generale a Notarilor
Comunali și Cercuali
din România

BCU Cluj / Central University Library Cluj

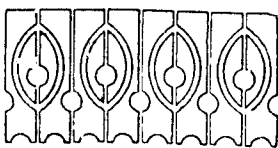
CUPRINSUL:

1 Telegrama Uniunii.	6 Primarul comunei rurale ca ofițer al stării civile, de: Gh. Popa notar Cincu.
2 Conferințele administrative, de: Virgil Ionescu Darzeu Dir. Min. de Int.	7 „Hibridii producătorii direct“, de: I. I. notar Mehedinți.
3 Tragedia celor de 60 ani.	8 Activitatea reuniunilor județene.
4 O lămurire și o punere la punct, de: Șerban Constantinescu, notar.	9 Ordonanțe cu caracter administrativ.
5 Primirea de daruri sau luare de mită, de: I. I. notar.	10 Publicațiuni.

Apare la 1 și 15
a fiecărei luni.

MANUSCRISELE

se primesc până la 10 și 25
a lunii și nu se înapoiază.

ABONAMENTUL:

Pe 1 an 200 Lei

Pe 1/2 an 100 Lei

ADRESA:

Notariatul — Primăria

D. U. _____

judetul: _____

A APARUT :

„Administrația Comunală” manual

cuprinzând elemente din dreptul constituțional, administrativ, financiar și matrimonial, noțiuni de contabilitate, diferite legi și regulamente, completat cu explicare teoretică și practică, cu modelele, exemplele necesare și practice.

Aprobat de Ministerul de Interne cu ordinul No. 19857/1926.

LUCRARE DE MARE UTILITATE PENTRU ORI ȘI CINE ȘI ÎN SPECIAL PENTRU TOATE OFICIILE PREFECTURILOR, SUBPREFECTURILOR, PRETORIATELOR, NOTARIATELOR ȘI PRIMĂRIILE COMUNALE.

Acest manual cuprinde și un foarte interesant chestionar cu întrebări și răspunsuri relative la deosebite nedumeriri, ce se pot ridica mai ales în lumea slujbașilor nostri administrativi, în cursul aplicării noii legi administrative.

Atragem luarea aminte a d-lor: Prefecți, Subprefecți, Pretori, Notari, Primari și Secretari comunali asupra acestei lucrări care prezintă o deosebită importanță în rezolvarea lucrărilor zilnice.

Acum când comunelor le lipsește o bibliotecă care să cuprindă colecțiile complete de legi, acest manual le înlocuiește cu multă prisosință.

Cercetând indicatorul, veți găsi cu multă ușurință : legile, regulamentele, circulările, deciziunile, etc., date de fiecare Minister, veți afla numărul, ziua, luna și anul *Monitorul Oficial* în care s'au publicat.

Costul acestui volum de 1300 pagini este 300 lei.

Comenzile se vor adresa d-lui **Alexandru Buha**, președintele Uniunii Gen. a Notarilor Comunali și Cercuali, consilier financiar al orașului Lugoj, notând pe cotorul mandatului că suma ce se trimite reprezintă costul unui manual.

La fiecare comandă se va adăoga în plus 15 lei de fiecare exemplar, care reprezintă costul recomandării, volumul urmând a fi trimis recomandat spre a fi sigur că ajunge la destinație.

A APĂRUT :

REGULAMENTELE (tip.)

conform art. 100, 264—272 al legii pentru Unificarea Administrativă și anume :

1. Regulamentul (tip.) pentru organizarea diferitelor servicii și atribuțiunea personalului al comunei.
2. Regulament (tip.) comunal de edilitate.
3. Regulament (tip.) de igienă și salubritate publică.
4. Regulament (tip.) de poliție comunală.
5. Statutul pentru constituirea asociației de pașune și
6. Regulamentul privitor la modul de administrare și exploatare a izlazurilor comunale și neimpărțite (urbariale).

Regulamentele înșirate aici sub 1—4 fiecare comună are să le întocmească conform art. 100, 264—272 în conformitate cu legea administrativă, prin cari va determina în mod amanunțit organizarea diferitelor servicii, atribuțiunile și retribuțiunea personalului.

Regulamentele de sub 5 și 6 sunt a se întocmi *imediat* și a se trimite spre aprobare Ministerului de Agricultură și spre a fi asociația (urbarială, posesorală) înregistrată în registrul personalelor juridice conform art. 84 din legea persoanelor juridice din 1924. trebuie trimise Tribunalului.

Pentru fiecare comuna trebuie 3 exemplare.

Toate aceste regulamente sunt tipărite fiecare separat și se pot comanda cu ramburs dela Dl. **Alexandru Buha**, consilier și delegat județan Lugoj, str. Bisericii 24.

Regulamentul 1 costă (un exemplar) 20 lei

2	6
3	6
4	20
5	25
6	20

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

Organ al Uniunii Generale a Notarilor Comunali și Cercuali din România

DIRECTOR ȘI REDACTOR RESPONSABIL:
ALEXANDRU BUHA,
consilier orășănesc, președintele Uniunii notari-
lor profesor al școlii de notari, Lugoj. :-:

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
LUGOJ, STRADA BISERICII No. 24.

PRIMREDACTOR:
Dr. ALEXANDRU VASILIE

Prezidiul Uniunii Generale a Notarilor Comunali și Cercuali din România s'a adresat telegrafic dlui Ministru de Interne privitor la punerea în aplicare dispozițiilor legii relative la oficiul stării civile, cu următoarea :

TELEGRAMĂ

Dlui Ministru de Interne Octavian Goga

București,

Termenul pentru aplicarea dispozițiilor legii administrative relative la oficiul stării civile a fost prelungit până la 1 Ianuarie 1927. Nu avem instrucțiuni, nu avem registre pentru fiecare comuna (primărie) separate. Primarii și delegații lor nu sunt pregătiți, nu sunt instruiți. Vă rugăm în numele Uniunii Generale a Notarilor, binevoști a prelungi acest termen până la eventuala modificare a legii s'au cel puțin încă pe un an.

Binevoști a ne aviza și pe noi despre rezultat.

Alexandru Buha

președintele Uniunii Generale a Notarilor Comunali din România

CONFERINȚELE ADMINISTRATIVE.

Unitatea legilor administrative din întreaga țară, s'a făcut prin legea de Unificare administrativă.

E un adevăr de mult interes administrativ, pentru ce nu se mai putea îngădui — din punct de vedere chiar administrativ, nu numai național — existența legilor cu caracter străin însușirilor noastre, cari au putut dăinui, dar cari trebuiau să fie topite într'o formă adecuată interesului superior român.

Chestiunea aceasta, a unificării legislației administrative, a mai fost pusă cândva.

A fost pusă chiar după întregirea noastră teritorială și națională și nu știu dacă efectele cari ar fi decurs chiar de atunci n'ar fi fost mai imediat, chiar unificării sufletelor a noastre a tuturor.

Părerile au fost împrăștiate, în această privință.

Unii au fost de părere că extinderea legilor din vechiul regat asupra tuturor teritoriilor alipite, să se facă de îndată, pentru a grăbi unificarea legilor, după cea etnică.

Cred, după însăși experiențe administrative,

că ar fi dat rezultate practice naționale mai eloquente pentru faptul că ar fi încetat de a exista și mai departe sistemul legiurilor pe provinciile desrobite: ungare, austriace sau ruse, cari, dacă rezolvau chestiunile cuvenite după același mecanism de execuție ca și în trecut, întârzia unificarea sufletească de care pomenesc mai sus, înrădăcinând în sufletele centrifugale interesului neamului nostru, idei centrifugale de opotrivă de vătămătoare problemei statului nostru.

Ar fi urmat, mai apoi, să se introducă prin regi ulterioare, toate îmbunătățirile, pe cari mallele furnal universal al transformărilor — legile cele mai în plin progres din diferitele țări — să fie introduse în toate legiurile noastre.

E o simplă părere

Alta, și cea care s'a practicat dela unire și până acum, a fost: menținerea și mai departe a legilor locale provinciale, până la deplina unificare, făcută în ultimii ani și în curs a se mai face.

Acest sistem adoptat mai mult la noi decât în alte țări la cari s'au alipit teritorii: Franța, Jugoslavia a dat roadele mai puternice critice la adresa legilor vechiului regat și la reliefaarea legilor aplicate încă la acele teritorii

Au mai născut și națiunea regătean sinonimă cu șubred și inferior: au dat naștere regionalismului, atât de daunător unității noastre naționale.

E o altă, simplă părere.

Dacă ași mai adăuga și o a treia a mea părere, a-și face o afirmație — rezultată din experiență și observație — care ar avea — obiectiv văzută — cuprins un mare adevăr: cred, că dacă la 1. Dec. 1918, când a avut loc memorabila și istorica unire — a tuturor ardelenilor — la Alba-Iulia — cu patria mamă, cred că dacă fații uniți ar fi decretat revenirea la ortodoxismul nostru istoric, în entuziasmul istoric al acelei adunări, toată suflarea românească ar fi îmbrățișat ideea, creind și o unitate religioasă a tuturor românilor.

Revenind la punctul de plecare, datorită

faptului că legislațiile ungare, ruse și austriace au continuat a fi aplicate în Ardeal, Bucovina și Basarabia, prăpăstia între legile vechiului regat și cele menționate, s'a creiat, dispunându-se a se aplica între timp, — în mod sporadic — diferitele legi, până la unificarea administrativă. Cele cari s'au aplicat, au fost ca extinse cu formula: dispozițiunile legii . . . se extinde și în teritoriile alipite, apărute aceste comunicări în Monitorul oficial,

Cum se presupune că legile extinse, au și fost cunoscute, aplicarea lor cerând cazurile specifice, o sumă de legi, n'au trecut vechile frontiere, depozitul de legi din arhiva Monitorului oficial nu era suficient bogat să poată trimite broșurile respective, și legile s'au aplicat după cum funcționarii activi au înțeles din manifestările bunului lor simț și nu din litera legilor.

Odată cu unificarea administrativă, ce ar fi trebuit să facă Ministerul de Interne?

Ar fi trebuit — după o convocare a Prefecților și Subprefecților județelor — să puie — obligator — în vedere celor de mai sus, să ție conferințe cât mai dese cu toți funcționarii administrativi din cuprinsul județului și să discute diferitele ei dispozițiuni, iar la termene ulterioare funcționarii superiori din centrala Ministerului și inspectorii generali administrativi, de carieră și cu titlurile academice cerute: doctori sau licențiați în drept, cu o experiență suficient de bogată administrativă, să convoace funcționarii de conducere, din două sau trei județe, și să țină conferințe administrative, în sensul legilor și a modalităților lor de aplicare.

Aceste conferințe repetate cât mai adeseori, negreșit va aduce o cunoaștere a legilor, cum și o uniformizare în metodele de aplicare ale lor.

Lăsat, numai în seama timpului să fie cunoscute legile de cei ce le aplică înseamnă istovire a energiilor, fără folos și o întârziere vinovată în deseavârșirea unificărilor de legi și suflete.

Virgil Ionescu Darzeu

Director Ministerul de Interne.

Tragedia celor de 60 ani.

Ministerul de Interne Direcțiunea com. cu ordinul No. 27743 C. 1926 pune în vedere tuturor funcționarilor, cari au implinit vârsta de 60 ani, să-și reguleze drepturile la penziune, deoarece dispozițiunile art. 22 din Legea pentru Statutul funcționarilor publici și art. 2 din Le-

gea gen. de penziuni urmează să se aplice cu cea mai mare strictețe

Aceasta măsură lovește extrem de grav majoritatea covârșitoare a funcționarilor vizați și în acelaș timp aduce prejudiții și intereselor administrației.

Timp de aproape 10 ani funcționarii publici, și în special cei administrativi urcă Calvarul suferințelor, conduși de singura speranță că odată totuși le va veni și rândul lor și li se vor crea mijloacele de existență, cari îi va pune la adăpostul griiei de mâne.

Dar iată că atunci când în fine au ajuns să li se îndeplinească în parte așteptările, o parte covârșitoare din ei este privată de beneficiile acordate prin noile sporuri de salariu.

Nu este echitabil că acei funcționarii, cari în momentele cele critice, au stat neclintiți la posturile lor și și-au periclitat viața și avutul, spre a împiedeca desorganizarea administrației, să fie constrânși să trăiască din penzia de mizerie, ce li se va da în baza statutelor învechite, din singurul motiv că au avut nenorocul să se nască în anii fatali de înainte de 1865. Și nu este nici just, că acești funcționari să îndure numai rigoarea Legii noi de penziuni și să nu se bucure și de avantajii ei.

În vechea lege de penziuni și în statutele județene și comunale, întocmite în baza acestei legi limita de vârstă obligatorie pentru scoaterea la pensie era 65 de ani, iar durata serviciului era fixată în 35 ani. Reducându-se prin Legea actuală limita de vârstă la 60 ani, acei funcționari, cari în 1925 au ajuns această vârstă și nu au împlinit anii de serviciu nu au posibilitatea să ajungă maximul penziunii, fiind astfel scurtați cu 5 ani în drepturile lor câștigate.

Dar aplicarea cu stricteță a Legii de penziuni deservește în primul rând interesele administrației.

Trăim în epoca punerii în aplicare a noii legi administrative.

Această lege abrogă în întregime sau în parte o serie de legi cari au fost în vigoare în teritoarele alipite și lasă nereglementate unele chestiuni prevăzute în unele legi și azi în vigoare, cari erau date în atribuțiunea organilor administrative.

De exemplul Legea industriilor art. XVII din 1884, dă Primarului, Pretorului și Consiliului comunal, ca autoritate industrială o serie de atribuțiuni foarte importante: ca eliberarea autorizațiilor pentru exercitarea unei meserii, sau comerț, judecarea conflictelor dintre patroni și sodali sau ucenici etc., de cari noua lege administrativă nici amintire nu face și nici nu dispune că aceste organe administrative i-și pot îndeplini agendele date în atribuțiunea lor prin alte legi încă în vigoare.

Cum regulamentele de administrație, pre-

văzute în art. 399 din Legea administrativă, chemată să desvolte principiile acestei legi, întârzie, aplicarea ei și punerea în concordanță a dispozițiilor cuprinse întrânsa cu legile în vigoare întâmpină greutăți și reclamă cunoștințe vaste în labirintul legilor existente.

Cine sunt oare mai chemați să pună în aplicare această operă de unificare administrativă, decât vechii funcționari administrativi, cu practică de câte 30 ani în administrație, — dintre cari cel puțin 80% sunt în plenitudinea capacității de muncă fizică și intelectuală?

Oare nu e păcat să ne lipsim de luminile și îndrumările acestui element prețios, chiar atunci când avem mai multă nevoie de expertii cei mai desăvârșiți pentru a pune în funcțiune noul mecanism administrativ?

Scoaterea la pensie a celor de 60 ani nu este motivată nici din punct de vedere economic. Statul, județele și comunele se luptă azi cu mari greutăți financiare. — Prin pensionarea funcționarilor din chestiune, bugetele acestor institutii se îngreunează cu penziunea lor, care prin menținerea lor în serviciu ar fi economizată pe un timp de cel puțin 5 ani și aceste sume s-ar putea utiliza în parte la majorarea salariilor funcționarilor în activitate.

Ar putea obiecționa cineva — cu drept cuvânt, — că avem nevoie de forțe tinere, spirit nou în administrație. Practica încă ne arată, că forțele tinere — cel puțin până atunci până când cariera administrativă nu va deveni un mijloc sigur de existență onorabilă — nu se prea grăbesc să îmbrățișeze această carieră.

Dovadă sunt școlile de notari existente în prezent, la cari din an în an scade numărul auditorilor în mod îngrijorător. — Atunci cum vom umplea golurile ce rămân în urma celor pensionați? Evident va fi nevoie să se scadă pregătirile școlare cerute, iar administrația va ajunge mereu pe mâna unor elemente slabe, cari nu vor fi la culmea chemării lor.

În interesul binepriceput al administrației și pentru desăvârșirea operei de unificare administrativă se impune în mod imperios, ca *pe un timp de tranziție de 5 ani să se suspende dispozițiunea art. 2 din Legea gen. de penziuni*, menținându-se în serviciu pe această durată acei funcționari capabili, cari voesc să i-și pună și serviciul administrației puterea lor de muncă probată.

Prin această dispoziție s'ar face un act de echitate și s'ar servi în același timp în modul cel mai potrivit interesele administrației publice.

O lămurire și o punere la punct.

În revista „Administrația Română” din 15 Nov. c. domnul „Un notar din Oltenia Regatului” răspunde unui articol al colegului Emanoil Maute apărut în rev. „România Administrativă.”

Făcând o sumară examinare a situației vitrege create notarului Vechiului Regat de actuala lege a unificării administrative zice: „Astfel că nu trebuie să se mai mire cineva ca notarilor Vechiului Regatului s'a creat o situație inferioară celor din ținuturile alipite când ei nu au fost susținuți de nimeni.”

Dacă această acuzare nu e îndreptată contra conducătorilor organizației lor, nimic de zis; dacă însă e îndreptată contra lor, atunci să mi se dea voie, a protesta contra acestei nedrepte acuzări:

În acest caz, d-sa spune un crud neadevăr și pornește enorm, fiind prea departe de a cunoaște realitatea!

Martor fidel al modului energic și prea efectiv cum au fost susținute doleanțele corpului notarial din Vechiul Regat și Basarabia de către conducătorii organizației, sunt însuși coloanele acestei reviste care a reprodus în întregime și la timpul oportun, memoriul lor, în vederea discuțiunii de Parlamentul Țării a acestei legi, cum și memoriul lor ulterior promulgării ei, pri-cari arătau temeri, cari în cea mai mare parte s'au adevărat.

Martor sunt cele 5000 exemplare broșuri tipărite cu acest memoriu și predate prin delegațiunile noastre județene tuturor d-lor parlamentari respectivi cu rugă-minte de a fi susținute.

Martor sunt cele 8000 exemplare reviste „Notar u Român” și revista „România Administrativă” și dease-meni marele ziare din Capitală cari au reprodus me-moriul nostru.

Și străduințele noastre nu s'au oprit aci! Subsem-natul cu o delegație de notari în timpul discuțiunii și votării acestei legi, ne aflam în capitală făcând demer-suri în acest scop.

Doleanțele noastre, deși atât de complect expuse au fost prea puțin luate în considerație, căci prea puțini din d-nii Parlamentari ne cunoșteau pe noi și adminis-trația satelor noastre!

Î-mi sună și acum în memorie odioasa calom-nie ce ni s'a aruncat în plin Parlamentul Țării; la dis-cuția acestei legi, de un domn profesor universitar, ce nu ne cunoștea administrația satelor noastre și pe noi, nici măcar din auzite, spunând ca aceasta lege va: „Notarocratiza Țara!..”

Dar hotărârea adunării generale dela Oradea-mare a notarilor Ardeleni, ținută la 16 Septembrie acest an, în vederea modificării legii unificării, cerând ca notarii rurali să nu mai fie în viitor numiți de autoritate jude-

țeană așa cum prevede legea; ci aleși de însuși popu-lația comunei; ceia ce e dovada cea mai concretă a unei desăvârșite și reciproce încrederi în această popu-lație a satelor pe cari acest domn profesor se temea a o „notarocratiza”?!

Și cum să nu aibă încredere săteanul nostru; în cel ce vine să-i ceară întotdeauna, deslegarea, îndepli-nirea și sfatul său luminat în toate nevoile legale din viața sa, și pe care î-l găsește în cea mai mare bună-voință și desinteresare!

În discuția avută cu colegii Ardeleni în București în ziua de 6 Octombrie a. c. cu ocazia înmânării me-moriului notarilor Domnului Ministru de Interne, când subsemnatului în numele notarilor Vechiului Regat și Basarabia nu am putut adopta memoriul colegilor Ar-deleni pentru motivele văzute în acest memoriu întoc-mit de noi separat, delegații colegilor Ardeleni executând hotărârea adunării lor dela Oradea, aflați de față spu-nea fiecare: „Eu am siguranța a fi ales în 3—4 ori 5 comuni cari mă cunosc. — Dacă vom obține aceasta, vom scăpa de mutarea nenorocită (e vorba de muta-rea în interes de serviciu) și vom putea munci cu toată inima”

Ce contrast enorm între realitate și presumpțiile acestui d-n profesor!

Ce bine ar face toți acești streini de realitate; să se coboare mai întâi în satele noastre, să ne cunoască bine, și pe urmă să scrie și să vorbească despre notar și administrația satelor!

Atunci să fie sigur — că în notarul pregătit din administrația rurală, nu ar mai vedea nimeni nici „satrapul atot puternic” nici pe „mai marele ca împă-ratul” cum spunea un alt, tot atât de cunoscător al realității: ce, pe magistratul ad-tiv integru; pe sfătuitoarul și controlatorul ideal al autorității electivă a satelor noastre; pe omul reprezentant al puterii exe-cutive ce face cinste și administrației satelor și țării.

Nu prin calomniile culese din scrierile timpurilor de dureroasă despărțire a provinciilor venite la sânul patriei mume, unde notarul de eri ca și cel de azi a adus un atât de mare aport administrației; trebuind să recunoaștem dacă suntem sinceri, se poate îndrepta răul și vindeca rănele sângărânde din administrația sa-telor noastre!

Aceasta trebuie să o știe atât d-l profesor ce se temea de „notarocratizarea satelor” cât și toți acei ce ne atacă fără a ne cunoaște și a ne cerceta mai bine nevoile prea mari cari sunt implicit și ale administrației satelor noastre!

Fie sigur oricine, că atunci nu li s'ar mai părea, că actuala lege, contra căreia am protestat și protestăm, ne-a acordat privilegii prea mari, căci nu privilegii ne-a adus ci dureri și încă prea mari!

Recunoaștem ca foarte justă constatarea d-lui „Un notar din Oltenia Regatului“ că: „notarii din Vechiului Regat sunt stăpâniți de o condamnabilă nepăsare.

Dar nu toți funcționarii publici au fost la fel?

Ci mai slab decât toți ceilalți noi, funcționarii administrativi am dovedit că ne lipsește cu desăvârșire, elementarul spirit de solidaritate și solidarizare, din care cauză nu suntem deloc reprezentați în Parlamentul Țării; spre deosebire de preoți și învățători și întregul Corp didactic cari dețin un atât de mare număr de mandate, deși noi, funcționarii administrativi deținem un rol predominant în viața satelor, aducând un atât de mare aport pe acest teren; spre a rămâne vrednici numai de loviturile propriei noastre nepăsări, așteptând ca salvarea să ne vină... din ceruri!

Dar să revin la chestiune.

Așa dar, domnule „Un notar din Oltenia Regatu-

lui“ drepturile noastre și ale D-v. dacă sunteți din Oltenia Regatului (eu m'am îndoit și mă îndoesc de aceasta) au fost destul de bine susținute și apărute de noi.

De situația aceasta nu noi suntem vinovați!

Lăsăm aceasta să o spuneți dv. acum, dacă noi am fost vizati; să o spună cititorul obiectiv al acestor rânduri.

Și la încheierea acestei mici lămuriri, țin stimate „Un notar din Oltenia Regatului“ a vă ruga cu multă insistență, a binevoi cel puțin în viitor, a nu mai arunca cuvinte grele și nedrepte notarului Vechiului Regat cum în trecut a-ți făcut, căci, destul de necăjit este el, și credem noi, aveți destule treburi bune de făcut în acest rost și prea înțelenit câmp al administrației rurale, cum văd cu multă mulțumire sufletească a face.

Șerban Constantinescu

notar,
președintele asociației notarilor

Primirea de daruri sau luarea de mită.

Di Alexie Lascarov Moldovanu, prin „Deslușiri administrative pe înțelesul tuturilor“ din revista „România Administrativă“ No. 11/926, comentează art 23 din regulamentul Statului, care interzice funcționarilor a primi daruri în natură sau bani, sau să-și procure, sub orice motive avantaje, în legătură cu serviciul. „In această dispozițiune se cuprinde mituirea“.

„O țară — spunea cineva — se poate cunoaște, printre altele, și după chipul cum funcționarii ei resistă la mituirea“.

In timpul de față, — materialist, — când scopul individului, este, de a se îmbogăți prin muncă ușoară, ori fără muncă, — cât mai de grabă, — pe căi permise ori ne permise, — este bine venită discuțiunea asupra primirii de daruri sau luare de mită.

Adesea-ori se aude prin murmurul valurilor omenești, că, — pe unele locuri, unde muritorul ar avea niscai-va treburi, la slujbașii ocărmuirii, nu să pot presenta cu mâna goală.

Pe alții, în furia lor nebună, i-auzi zicând: „Dă-i în cap și omoară-l“. „Vând un pogon de pământ sau recolta de grâu a unui an și te scap de ori unde“.

„Darea trece marea, — este zicătoarea poporului.

Nu știu de când datează în țara românească obiceiul de a se da daruri funcționarilor așezați și însărcinați în serviciile publice, — rămâne în competența istoricului, — însă acest obicei este vechi.

Și cred că poporul (administrației) poartă cea mai mare vină: el, pentru a fi apărat de vre-o îndatorire, a căutat să corupă pe funcționar.

... Traficul de influență va fi existând și în vechime. Era drept și necesar să existe față de funcționarii greci și turci ce invadasă în țările române sub Turci și Fanarioți . . .

Din literatură populară se vede clar, că acei ce nu puteau suferi calicia asuprașilor își apucau calea halduciei în codru, când erau prinși de oamenii administrației, pentru a scăpa de asprimea pedepsei, recurgeau la coruperea demnitarilor prin daruri.

Corbea a fâgăduit calul său pentru a scăpa din închisoare, iar demnitarul măgulit de daruri, a fost înșelat de aceasta și a scăpat din închisoare, luându-și și calul.

Dacă aceste obiceiuri sunt vechi și s'au practicat de atâta amar de vreme la poporul român, să naște întrebarea, sunt în concordanță cu dreptul uman și principiile dreptului divin? Regulile de drept pozitiv, — adică legile

omenești, opresc pe dregătorii popoarelor a primi daruri.

Codul penal român prin art. 144, 146 și 291 vorbește de primirea darurilor de ori ce fel, de către un funcționar, și prevede pedepse destul de aspre pentru această faptă, — numind-o mituire.

Cercetând legile de origină sacră, — inspirație a puterii divine, — găsim că, luarea de daruri de către cei orânduți în dregătorii publice, este oprită sub mare pedeapsă și dispreț pentru dregători și pentru poporul cu asemenea obiceiuri.

Moise, în „Legi privitoare la dreptate” din exod, oprește pe dregător a primi daruri.

El zice: „Să nu primești daruri, căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor drepti”. Exod 23 v. 8.

Dar în „Așezarea judecaților” zice: „Să nu atingi nici un drept, să nu cauți la fața oamenilor și să nu iei daruri, căci darurile orbesc ochii înțelepților și sucesc cuvintele celor drepti”. Deuteronom 16 v. 19.

Tot Biblia spune că, Samuel, îmbătrânind, a pus ca judecători ai poporului lui Israel, pe fii săi. Aceștia s’au dedat la lăcomie, luau mită și călcau dreptatea.

Poporul a cerut lui Samuel să le dea un împărat și le-a dat pe Saul.

Samuel spre a se desvinovăți de faptele fiilor săi, întreabă poporul în fața lui Saul și a lui Ehova:

„Cui i-am luat boul? sau cui i-am luat măgarul? Pe cine am apăsător și pe cine am nepăstuit? De la cine am luat mită să închid ochii asupra lui?” . . . Saul 12 v. 3.

Profetul Isaia, prin „Indemn la pocăința”, zice Israelitilor: „Spalați-vă deci și curățiți-vă”.

— „Vai, cetatea cea credincioasă, cum a ajuns o „curvă”!

— „Era plină de judecată, dreptatea locuia în ea și acum e plină de ucigași”.

— „Mai marii tăi sunt răsvrățiți și părtași cu hoții, toți iubesc mita și aleargă după plată”; „Orfanului nu i-se face dreptate și pricina văduvii nu ajunge până la ei”. Isaia 11—23.

Tot același profet zice mai departe:

„Vai de cei tari când e vorba de băut vin, și viteji când e vorba de amestecat beuturi; căci scot cu față curată pe cel vinovat, pentru mită și iau dreptul celor ne vinovați”. Is. 5 v. 23.

. . . „Care dintre noi va putea rămâne lângă un foc mistuitor?” (Fără al mistui). „Cine dintre noi va putea să rămâne lângă niște flăcări vejnice”?

„Cel ce umblă în neprihănire, și vorbește fără viclesug, cel ce nesocotește un câștig scos prin stoarcere, cel ce își trage mâinile înapoi ca să nu primească mită, cel ce își astupă urechea ca să nu audă cuvinte sătoase de sânge” . . .

Profetul Amos mustră și amenință pe Israelitiți zicându-le: „Știu că nelegiuirile voastre sunt multe și păcatele voastre sunt fără număr: asupriți pe cel drept, luați mită și călcați la poarta cetății dreptul săracului”.

Blândul Christos, — Dumnezeu adevărat, — prin „Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuți” simbolizează toate cele spuse prin gura profetilor bibliei.

Ce concepție superioară! Adevărat divină, care, dacă s’ar practica de muritori, nimenea n’ar mai încerca să corupă, prin daruri, pe funcționari, n’ar mai fi certuri, n’ar mai fi vrăjmașii, nici procese, nici crime de tot felul; în fine ar reinvia epoca de aur, a poetului latin, când curgeau parae de miere pe pământ . . . și când blândul miel păștea aproape de fiorosul lop, fără a-l vrășmași . . .

. . . Nici nu ar fi existând vre-o bănuială asupra funcționarilor rurali după cum sunt acuzați de Dl. G. Graur ajutor de primar, în congresul I. O. V. ținut la Craiova la 28 Noembrie a. c. în care spunea: „Să se pue frâu lăcomii primarilor, notarilor și perceptorilor dela țară, cari se bucură și la coaja de pâine uscată ce să dă acestor nenorociți și corbii, cari cinstesc și din mica pensie ce să dă urmașilor celor căzuți pe câmpul de onoare, se fie distruși”. Universul No. 279 din 1 Dec. 1926.

Prea grea și generală acuzație adusă funcționarilor rurali, era bine, și drept chiar, să nu se fi asvârlit cu lopata cu noroi, în ochii tuturilor primarilor, notarilor și perceptorilor de la țară, căci, — „nu-i nimeni drac, și nimeni sfânt”; și dacă, prin păduri se găsesc și uscături, nu trebuie condamnată toată pădurea, tăerii și aruncării în foc . . .

Din cele spuse mai sus, conchid că, funcționarul de ori ce categorie, care s’a legat în fața lui Dumnezeu prin jutmânt și în fața oamenilor prin încrederea ce i s’a dat, — să nu primească daruri.

Prin primirea darurilor se face vinovat nu numai față de legile positive, dar și față de legile divine, care, nu iartă abaterile, căci iată ce zice Solomon: — „Cel lacom de câștig își turbură casa, dar cel ce urăște mita va trăi”. 15 v. 8 Prv.

„Cel rău primește daruri pe ascuns ca să sucească căile dreptății”. 17 v. 8 Proverbe

„Un împărat întărește țara prin dreptate,

dar cine ia mită, o nimicește”. 292. 4. Prov.

Chiar Psalmistul David, în rugăciunea sa către Domnul, zice:

— „Numi lua sufletul împreună cu păcătoșii, nici viața cu oamenii cari varsă sânge, ale căror mâini sunt nelegiuite și a căror dreaptă este plină de mită”. Ps. 26 v. 10.

I. I.
notar.

Primarul comunei rurale ca ofițer al stării civile.

Temă cetită în conferința administrativă a plasei Cincu (jud. Făgăraș) ținută la 8 Decembrie 1926 de Gh. Popa notarul comunei Cincu.

Legea administrativă în art. 60 impune primarului obligământul de a purta agendele oficiale privitoare la starea civilă. Pentru anul 1926 împlinirea acestei îndatoriri a fost suspendată. Apropiindu-să 1 Ianuarie 1927, când primarul comunei va trebui să între în exercitarea atribuțiilor sale, este necesar a discuta aceasta chestie mai cu seamă în direcția aceia, că în ce chip își va putea îndeplini primarul comunei rulare rolul de ofițer al stării civile.

Vom trata tema în baza legislației din Ardeal, care ne este cunoscută.

Legislația stării civile a intrat în vigoare în Ardeal la 1 Oct. 1895 și este bazată pe legea din 1894 art. XXXIII. care s'a modificat în 1904 prin art. XXXIV. Potrivit legii originale lucrările de stare civilă erau îndeplinite de un funcționar al statului numit de Ministerul de interne la propunerea comisiei administrative a județului, care trebuia să aibă ca studii de bază cel puțin 6 clase secundare fiind numit dintre funcționarii comunei, cari aveau această pregătire școlară. Putea fi numită însă și altă persoană, care nu îndeplinea o altă funcție la comună. Leafa o primea dela stat și nu sta în nici o legătură cu leafa, ce o primea pentru slujbă, ce îndeplinea în serviciul comunei. În comunele rurale de regulă au fost numiți notari ca ofițeri ai stării civile, dar au fost cazuri, cîn au fost numite și alte persoane de obicei învățători dela școlile statului.

Impărțirea țării în circumscripții sau cercuri de stare civilă s'a făcut din partea Ministerului de interne luându-să în seama împărțirile administrative în unele locuri, iar în alte locuri făcându-să împărțiri cu totul independente.

Inspecția și controla se făcea din partea unor organe numite direct exclusiv spre scopul acesta de Ministerul de interne dintre persoanele, cari cunoșteau fundamental legile de stare civilă și cari au lucrat la alcătuirea acestor legii și cari aveau sub controlul lor o întregă regiune constătătoare din mai multe județe.

Sub controlul și îndrumarea la fața locului a acestor organe lucrările de stare civilă în curs de 10 ani au ajuns în așa ordine și funcționari respectivi în majoritate notarii la o așa perfecție, încât în anul 1904 cu ocazia modificării legii s'a combinat respective s'a contopit funcția de notar comunal sau cercual cu cea de ofițer al stării civile contopindu-să și jurisdicția teritorială precum și inspecția și controlul, rămânând acestea în atribuțiile organelor administrative în ordine ierarhică. Oficii de stare civilă independente în comunele rurale rămân foarte puține. Motivul acestei modificări ar fi fost după părerea noastră, ca statul a vost să se scuture de cheltueli făcându-și lucrările prin notarii comunelor, cari îndeplinind mai multe agende de stat decât comunele tot mai mult devin funcționari de stat, plătiți însă de comune.

În cele ce urmează vom înșira vre-o câte-va din îndatoririle, ce le-au avut notarii în calitate de ofițeri ai stării civile, îndatoriri, cari le-au și astăzi fiind legea încă în vigoare și pe cari îndatoriri vor trebui să le îndeplinească primarii comunelor cu începutul anului 1927:

a) Privitor la forma externă:

1. Inregistrările să fie executate în întregime terminându-se semnătura ofițerului.
2. Să se observe strict continuitatea în numerii cursivi.
3. Locurile goale să se completeze prin tragerea de linii orizontale.
4. Să nu fie tăeri de cuvinte, corecturile să se facă prin adnotării sau prin autorizația forului I. după natura greșelii făcute.
5. Să nu se facă ștergeri prin radiare.
6. Încheierea registrului la finea anului sau în cursul anului, dacă nu mai sunt foi libere (goale).
7. Să se observe în general o curățenie exemplară și scrisul să fie curat și legibil să nu se dea motiv la interpretări și descifrări greșite.

8. Purtarea exemplarelor al doilea din Registre. Diferența dintre ele, încheierea lor și corectarea textului copiat greșit.

Indatoririle privitor la fora externă fiind extrem de multe, nu ne vom mai estinde asupra lor fiind o imposibilitate cu aceasta ocaziune, ci vom semna numai, că primarul și le va putea însuși studiind legea și regulamentul, cari vor trebui să fie traduse în limba română înțelegem pe primarii, cari au o cultură oare-care și nu pe primari, cari abia știu sau nu știu de loc scria și ceti.

b) Vom înșira câte-va date privitoare la fond :

1. Recunoașterea copilului ilegitim din partea tatălui natural și înregistrarea acestui fapt în registrul nașterii, dacă recunoașterea s'a făcut după încheierea înregistrării.

2. Notarea în registrul nașterilor a faptului, că mama copilului ilegitim a încheiat căsătorie cu tatăl natural al copilului.

3. Notarea legitimizei la înregistrarea deja încheiată a unei nașteri ilegite.

4. Notarea în Registru de nașteri a unei adopțiuni.

5. Înregistrarea unei nașteri provenită din concubinajul unor părinți, cari sunt căsătoriți cu alte persoane,

6. Schimbarea religiei și prenotarea acesteia în Registrul de nașteri și căsătorii.

7. Prenotarea desfacerei unei căsătorii sau a despărțirii de pat și masă sau a reconstituirii vieții conjugale.

8. Înregistrarea unui copil sau cadavru găsit sau prenotarea datelor descoperite după ce o astfel de înregistrare a fost încheiată.

Acestea câte-va date arată, că ofișerul stării civile trebuie să aibă și oare-cari cunoștințe juridice, pe cari primarul cu cvalificația actuală nu le poate avea, dar nu le poate avea nici secretarul lui, care în afară de o scrisoare mai frumoasă, legibilă și mai repede nu are cvalificație mai temeinică decât primarul.

Ar urma ca primarul să-și completeze cvalificația prin un curs de specializare în materie de stare civilă, ceea ce nu este posibil, deoarece în cazul acesta ar cere leafa urcată, ceea ce comuna nu ar putea satisface fiind încătușată în creierea de venituri noi prin legea contabilității publice.

Pentru a da curs actelor de stare civilă e necesar să intervină tot notarul, care va trebui să lucreze toate actele dela cel mai complicat până la cel mai simplu dela început până la sfârșit și să le prezenteze primarului gata spre semnare. Atât aceasta cât și o delegație a primarului ar însemna o degradare a funcțiunii notarului, căruia nepermițându-i-să a semna actul sau, nu i să recunoaște munca și astfel ajunge în o situație umilitoare, ba chiar caraghioasă.

În caz de redactare greșită a actelor nu să va ști în sarcina cui să se pună răspunderea, în a aceluia,

care a redactat actul însă nu l'a semnat sau a aceluia, care nu l'a redactat, însă la semnat.

Apoi luând în considerare patimile incoherente fișilor cu puțină cultură, primarul comunei, cu care notarul este în vecinic contact și care ne putând rivaliza cu el ca inteligență, va ști să-și impună autoritatea bazată pe drepturile sale normate în lege făcând pe notar a să retrage în umbră umilit și amărât devenenind astfel un funcționar fără ambiție și fără demnitate-condițiile esențiale ale funcționarului public.

Pentru a nu jigni prestigiul notarului, care trebuie așezat în viața și administrația comunelor în locul, ce i să cuvine în urma studiilor, ce i să cer și în urma experienței, ce o are, va trebui ca primarul să fie absolut complet de îndeplinirea atribuțiilor de stare civilă și aceste atribuțiuni să fie predate notarului, care singur este capabil a le îndeplini corect și conștient.

Această schimbare de atribuțiuni își găsește temeinicia în experiența de până acum, care nu a dat greș, dar este bazată și pe faptul, că starea civilă fiind o instituție de stat, numai prin un organ al statului să poate esecuta și duce la îndeplinire și nici decum prin un organ al unității locale administrative ales de prezențianții populației și plătit de populație, în mâinile căruia nu o găsim pe deplin și temeinic asigurată.

Dacă s'ar fi aflat în de ajuns de asigurată sub administrarea și îngrijirea organelor locale, nu ar fi fost lipsă a să luă dela preoți, pentru a fi predată unui alt organ tot local format și pendent de voință populației.

În privința aceasta avem în fața noastră procedura urmată de statul ungar, care poate cel din urmă din toate statele a introdus registrele stării civile ale statului după-ce guvernul a avut o luptă dârăză cu biserica catolică, biserica dominantă, care numai cu mare greutate a cedat din atribuțiile ei în materie de stare civilă și a cărei atribuțiuni luate odată de stat s'au dat unui funcționar de stat anume creiat pentru acest scop și numai mai târziu a înglobat aceste atribuțiuni datorințele notarului, care în timpul înglobării îndeplinea mai mult funcțiune de stat.

Așa dară statul ungar tocmai în scopul asigurării corectității formale și materiale a stării civile nu a predat organului local format și pendent de voința popoului și cred, că și alte state au purces la fel.

Dealtcum reprezentanții voinței populației cred, că ne fac destule miserii pe terămul economic, financiar și indeosebi cultural în centrele minoritare tocmai cu urma defectelor legii administrative și nu este lipsă, că miseriile deja existente în loc să se înmulțească prin adăugarea de noi atribuții foarte periculoase mai ales în centre minoritare.

Pentru cazul, că legea administrativă nu se modifică și primarul rămâne în esercitarea atribuțiilor sale de stare civilă, toate actele de stare civilă trebuie să treacă prin purgatorul notarului și numai celor parafate

sau contrasemnate de notar să li să dea curs. Această parafare sau contrasemnare mi-o inchipui în modul următor :

Ori ce declarație, cerere, reclamare etc. la oficiul stării civile are a să face înscris. În rezolvirea acestor acte primarul sau secretarul lui vor compune un proiect de rezolvire fie pe act, fie pe o altă hârtie. Acest proiect de rezolvire să supune notarului pentru parafare sau contrasemnare și numai după aceasta va putea fi introdus în registrul de stare civilă sau aiurea după cum este destinația.

Aceasta procedură ar avea marele avantaj, că un primar cu tragere de inimă cu timpul se poate iniția în lucrări și ar putea lucra eventual și independent, dar ar avea inconvenientul, că ar complica și înmulți peste măsură agendele scrip-

turistice, ear în comunele în afară de sediul notarului ar fi cu totul inaplicabilă, fiindcă notarul ne fiind în nemijlocită apropiere a primarului, nu i poate controla respective parafa sau contrasemna imediat proiectele de rezolvire făcându-se imposibile înregistrările urgente cum ar fi de pildă înregistrările deceselor.

Terminând observ, că discuția acestei temă numai în baza legii stării civile din Ardeal o considerăm prematură, deoarece ce în țara noastră fiind patru sisteme de stare civilă, va trebui să urmeze o unificare legislativă, în cadrele căreia să va legifera rolul, activitatea și atribuțiile ofițerului de stare civilă.

Considerându-se timpul până la unificarea legislației stării civile ca timp de tranziție, lucrările au a se face în acest timp tot de notar, al cărui mandat va trebui să fie prolongit.

„Hibrizii producători direct“

În îndreptarea din Noembrie a. c. am văzut comunicatul Ministerului Agriculturii și Domenii Direcția Viticulturii, prin care se interzice comerțul cu „hibrizi producători direcți“.

De la 1916 încoace, în unele regiuni ale Olteniei. a început plantarea vițelor producătoare direct, — după distrugerea de filoxeră și mană a vechilor vii românești.

Vechea vie sădită în regiunile acestea, este adusă din Turcia și Grecia.

Spun bătrânii, cari au auzit de la bătrânii lor, că, un grec administrator de moșie, după ce a ales terenul bun de vie a ordonat depreșirea terenului împădurit și cu forța (bătaia) a făcut pe locuitori să planteze vițele aduse de acesta, — moștile fiind ori mănăstirești ori ale proprietarilor greci sau supușilor turci.

Aceste vii au durat până în anul 1892—1896; ivindu-se filoxera și boalele criptogramice le a uscat.

Vinurile de „Oravița“ și „Golul Drincea“ ajunsese a fi cunoscut și vândut pe piețele Bucureștilor.

Astăzi, aceste regiuni viticole, sunt plantate aproape în întregime cu vițe producătoare directă și în loc de a fi numită după felul ei, poartă nume pe care străbunii nu le cunoștea ca: Algeria, ananas alb ori negru, blanc, zai-

hăr, etc. cari în loc să producă un vin folositor organismului produce un lichid rău ca calitate și vătămător sănătății individului consumător.

Până azi nu am văzut un comunicat oficial că, vinul de producătorii direcți este vătămător, totuși, chiar populația mai cultă de la țară afirmă aceasta.

Chimistul trebuie să confirme sau să infirme părerea că este vătămător sau ne vătămător, iar organele sanitare să fi luat măsuri, — căci mulți și-au grăbit sfârșitul vieții consumând în mod abuziv acest vin, încredători că și acest produs al „algerii“ sau „blancului“ este echivalent vechiului vin românesc.

Bine face legiuitorul că, oprește plantarea mai departe a viței producătoare direct, căci îndepărtează din consumație vinul acesta distrugător al organismului omnesc. Dacă legea va avea sancțiuni, și va fi încredințată spre executare și funcționarului de autoritate din comuna rurală, va da rezultate bune, — ne rămânând literă moartă ca „Măsurile contra beției“ din legea M. V. B. alcoolice.

Parte din mulțimea încultă va vede rău prohibirea viței producătoare directă, dar notarii sunt datori a convinge pe cei ce nu văd răul, că, legea este bună și să combată, pe toate căile posibile, plantarea mai departe, a producătorilor direcți.

Creditul Viticol înființat în 1906, nu a dat rezultatele la care ne așteptam, căci în mica proprietate nu s'a făcut plantații de vii prin mijlocirea acestei case, deci această instituție trebuie modificată în sensul ca să fie accesibilă celui mai depărtat sat din țară.

Statul trebuie să sacrifice ceva pentru podgorenii cu viile oltoite și să ajute și materiali-

cește pe cei ce voesc a planta vițe oltoite, oferindu-le hibridii oltoiți pe un preț mai convenabil și deschizând credite cu dobânzi ușoare și unora și altora.

Chiar dacă ar scuti de impozit pe 5—10 ani viile din nou plantate, mult câștig ar fi pentru viticultură.

I. I.
notar Mehedinți.

ACTIVITATEA REUNIUNILOR JUDEȚENE.

Proces-verbal

dresat în adunarea generală de constituire a „Reuniunii Notarilor Comunali și Cercuali și al funcționarilor comunali din județul Timiș-Torontal“ ținută la 28 Octomvrie 1925 la ora 11 a. m. în orașul Timișoara.

Prezenți:

1. Francisc Müller, 2. Gheorghe Haraszthi, 3. Nicolae Olariu, 4. Ioan Kindl, 5. Horatiu Crucin, 6. Béla Firneisz, 7. Silviu Rasa, 8. Dimitrie Rosu, 9. Iosif Seidt, 10. Ioan Cercel, 11. Nicolae Badin, 12. Ciril Dimitrieviciu, 13. Alexandru Jenar, 14. Iuliu Chwalilog, 15. Petru Wallet, 16. Iosif Luchici, 17. Sigismund Enyedi, 18. Ioan Curc, 19. Iosif Fuchs, 20. Petru Klepp, 21. Trifon Jeveniac, 22. Guido Elges, 23. Teofil Popovici, 24. Dominic Etiener, 25. Mihai Sardiniant, 26. Alexandru Pintér, 27. Pavel Sebestyén, 28. Victor Giurgiu, 29. Iosif Albu, 30. Gheorghe Mojen, 31. Carol Braun, 32. Ioan Micu, 33. Iosif Leu, 34. Iacob Potchen, 35. Damaschin Kallay, 36. Adam Albu, 37. Carol Moravetz, 38. Alexandru Lighezan, 39. Ioan Jivan, 40. Iosif Roth, 41. Ioan Petcu, 42. Petru Popoviciu, 43. Arpad Grabler, 44. Isac Isac, 45. Ioan Martin, 46. Teodor Crăciun, 47. Gheorghe Petroviciu, 48. Petru Han.

Ordinea de zi:

1. Constituirea adunării generale. Membrul Isac Isac propune ca adunarea generală constituantă de azi să aleagă de președinte ad-hoc pe membrul Adam Albu, de notar pe Petru Han iar de verificatori pe membrii Teofil Popoviciu și Iosif Leu.

ad. 1. Adunarea generală îi declară de aleși.

2. Hotărâre asupra constituirei a Reuniunii notarilor comunali și cercuali și a funcționarilor comunali și stabilirea statutelor. Notarul Petru Han face cunoscut statutele cetite și explicate, după ce președintele ad-hoc pune întrebarea referitor la constituirea reuniunii.

ad. 2. Adunarea generală cu unanimitate declară reuniunea notarilor comunali și cercuali și a funcționarilor comunali din județul Timiș-Torontal de constituită și aproabă proiectul de statute, ca statute definitive a reuniunii.

3. Alegerea președintelui, și membrilor biroului și a consiliului de administrație. Președintele adunării constituante propune alegerea președintelui în persoana d-lui Teodor Crăciun. Membrul Isac Isac cere ca această propunere să fie primită și totodată propune ca pentru alegerea biroului și a consiliului de administrație să se esmită o comisie de candidare care va face propunerile sub prezidiul președintelui nou ales.

ad. 3. Adunarea generală cu unanimitate alege de președinte pe dl Teodor Crăciun și totodată delegă ca membrii în comisia de candidare pe Horatiu Crucin, Petru Popoviciu, Isac Isac, Ciril Dimitrieviciu, Adam Albu, Alexandru Lighezan, Iosif Leu, Carol Moravetz, Nicolae Olariu, Iosif Luchiciu și Petru Han, care comisie suspendându-se ședința.

După redeschiderea ședinței se dă cetire listei compuse de comisia de candidare, care face următoarea

Propunere:

Se candidează de vicepreședinte Horatiu Crucin și Adalbert Oberst, de primnotar Petru Han, de notar Isac Isac și de cassier Iosif Albu; iar de membrii în consiliul de administrație pe Iosif Leu, Antonie Tompa, Ciril Dimitrieviciu, Iosif Fuchs, Vasile Bogdan, Aurel Petcu, Dimitrie Roșu, Cornel Chindea, Alexandru Ghilezan, Nicolae Olariu, Wilhelm Kremer, Adam Albu, Gheorghe Todan, Petru Popoviciu, Gheorghe Petroviciu, Iosif Iorgoviciu, Carol Morawetz, Ioan Martin, Antonie Asier, Alexandru Mureșan, Iuliu Chwalilog, Petru Grosșorean, Trifu Urcan și Victor Giurgiu și ca supleanți Ioan Cure, Dragomir Puticiu și Gheorghe Haraszthi.

Adunarea generală acceptând propunerile făcute cu unanimitate îi declară de aleși în sensul propunerilor de mai sus.

4. Președintele ad-hoc constatând, că toate punctele puse la ordinea zilei s'au primit, adunarea generală constituanta îndrumă prezidiul ales, să facă pașii necesari pentru înregistrarea reuniunii ca persoană juridică și pe lângă prezentarea actului constitutiv, să le aproabe statutele reuniunii.

ad. 4. Adunarea generală cu unanimitate aprobă și dă mandat prezidiului, conform actului constitutiv spre procedare mai departe.

Fiind ordinea zilei exhaustivă președintele ad-hoc mulțumește membrilor prezenți pentru interesul manifestat. Procesul-verbal se șemnează și adunarea generală constituanta se ridică.

D. c. m. s.

Președinte ad-hoc:

(ss) Adam Albu.

Verificatori:

Notar:

(ss) Petru Han.

STATUTELE

Reuniunii notarilor comunali, cercuali și a funcționarilor comunali din județul Timiș-Torontal.

CAPITOLUL I.

Titlul Reuniunii, Sediul și Sigilul.

Art. 1. — Titlul Reuniunii este: „Reuniunea notarilor comunali, cercuali și a funcționarilor comunali din județul Timiș-Torontal”.

Sediul Reuniunii este în Timișoara.

Sigilul Reuniunii este inscripțiunea complexă a titlului ei.

CAPITOLUL II.

Scopul, durata Reuniunii și mijloacele.

Art. 2. — Scopul Reuniunii este: Dezvoltarea administrației române și mai ales dezvoltarea administrației comunale, apărarea intereselor profesionale, morale și materiale a-le notarilor comunali și cercuali și a-le tuturor funcționarilor comunali, cu eschiderea ingerinței politice, precum și strângerea legăturilor de colegialitate și de solidaritate între notarii din cuprinsul județului.

Art. 3. — Durata Reuniunii este nelimitată.

Art. 4. — Mijloacele de realizare a scopului propus sunt:

- a) observarea și semnalarea neajunsurilor ce se vor ivi în administrația comunală;
- b) conferințe la sediul Reuniunii, sau în orice altă localitate din județ, cu care ocazie se vor discuta chestiuni de ordin profesional;
- c) prezentarea și cetirea lucrărilor de specialitate la Reuniune, dintre acestea cele mai valoroase și de interes general, cari se vor înainta adunării generale pentru a fi premiate.

CAPITOLUL III.

Membrii Reuniunii.

Art. 5. — Membrii Reuniunii sunt:

- a) fondatori, b) activi, c) ajutători și d) onorifici.
- a) membrii fondatori pot fi acei cetățeni români cu o reputație aleasă, sau persoane juridice cari contribuie la înființarea Reuniunii o sumă de cel puțin 500 Lei.

- b) membrii activi sunt notarii activi, notarii diplomați din cuprinsul județului, precum și notarii pensionați și alți funcționari comunali activi, primiți la cererea lor proprie, prin vot secret de Cons. de administrație.
- c) membrii ajutători sunt acei cetățeni cari dau concursul lor material și moral pentru ajutorarea Reuniunii și
- d) membrii onorifici sunt acelea persoane cari vor fi proclamate ca atare de adunarea generală pentru serviciile aduse în interesul prosperării Reuniunii.

CAPITOLUL IV.

Drepturile și obligațiunile membrilor.

Art. 6. — Fiecare membru al Reuniunii are dreptul a participa la adunările generale, a lua parte la consultări, a face propuneri, a ține conferințe, a concura la premiile publicate de Reuniune pentru premiare, a alege și a fi ales, într'un cuvânt se va bucura de toate drepturile ce vor putea rezulta pentru membrii din statutele de față.

Art. 7. — Fiecare notar și subnotar în serviciul activ pe teritoriul județului este obligat a lua parte la adunări și absența este de a-se justifica la președinte.

Art. 8. — Membrii sunt obligați:

- a) a executa însărcinările ce vor primi din partea adunărilor generale, sau a consiliului de administrație;
- b) a se ajuta între dâșii atât în timpul serviciului cât și în Reuniune, pentru ca să desăvârșească între ei spiritul de frăție și solidaritate, care este baza acestei organizațiuni;
- c) a nu face din inițiativa proprie nici un act în legătură, sau în numele Reuniunii, înainte de a fi adus cazul în desbaterile Consiliului de administrație singurul în drept a lua măsuri de soluționare;
- d) a plăti în mod regulat taxele, cotizațiile, abonaamentul la Revista Uniunii Generale, — în cazul când abonamentul nu va fi plătit din fondurilor comunelor, precum și orice alte contribuțiuni ce s'ar hotărâ de adunarea generală sau Consiliul de administrație.

Art. 9. — Taxa de înscriere este de 20 Lei, care va fi plătită odată cu cererea de admitere în Reuniune.

Art. 10. — Cotizația anuală se stabilește în următoarele:

- a) membrii activi vor plăti 300 Lei anual; și
- b) membrii ajutătorii vor plăti o sumă de 50 Lei anual, care poate fi rescumpărată cu o sumă de 500 Lei ce se va achita odată pentru totdeauna.

Cotizațiile de mai sus, sunt scadente la 1 Ianuarie a fiecărui an.

Cei ce se vor înscria în prima jumătate a anului, vor plăti cotizația pe anul întreg, iar cei ce se vor înscria în jumătatea a doua vor plăti numai jumătate din cotizația anuală.

CAPITOLUL V.

Fondurile Reuniunii.

Art. 11. — Fondurile Reuniunii se compun din: fondurile ordinare și extraordinare.

1. Fondurile ordinare provin din:

- a) taxa de înscriere, care este de 20 Lei de fiecare membru;
- b) cotizația anuală de 300 Lei, pe care o va plăti fiecare membru activ al Reuniunii județene: și
- c) cotizația anuală de 50 Lei plătită de membrii ajutători.

2. Fondurile extraordinare provin din:

- a) donațiuni acceptabile, legate, fondațiuni;
- b) venituri de serbări;
- c) subvenții;
- d) diverse venituri neprevăzute.

Art. 12. — Din totalitatea veniturilor 20% vor servi pentru crearea unui fond de rezervă.

Art. 13. — Fondul de rezervă va putea fi atacat numai în urma unei hotărâri a majorității Adunării Generale extraordinare, convocata în acest scop și pentru dobândirea de imobile de preferință; iar în caz de urgență bine stabilită fondul de rezervă poate fi atacat chiar cu aprobarea consiliului de administrație sub rezerva ratificării ulterioare a adunării generale.

CAPITOLUL VI.

Art. 14. — Agendele Reuniunii le conduce:

- a) adunarea generală,

- b) consiliul de administrație, și
- c) prezidiul.

Art. 15. — Prezidiul se compune din: 1 Președinte, 2 Vicepreședinți, 1 Primnotar, 1 Notar și 1 Cassar, care totodată este și bibliotecar.

Art. 16. — Adunările generale sunt: ordinare și extraordinare.

1. Adunările generale ordinare sunt două s. a. în trimestrul prim și ultim a fiecărui an și se vor ține în urma invitației făcute în scris de către președinte.

2. Adunarea generală extraordinară se va convoca de către președintele Reuniunii la propunerea consiliului de administrație, sau la cererea a 10. membrii.

Procese verbale se vor semna de președinte, primnotar și verifica în viitoarea adunare prin 2 membrii cari se vor designa de către președinte.

În adunarea generală cei prezenți vor decide, afară dacă statutele prezente preved alfel.

Votarea se face pe față, în caz de voturi egale decide președintele.

Deciziunile se aduc cu majoritate de voturi.

La adunarea generală se invită membrii prin invitație făcută în scris de către președinte cu cel puțin 8 zile înainte de ținerea adunării generale, pe lângă comunicarea programului.

Art. 17. — Membrii activi sunt obligați a lua parte necondiționat la toate adunările.

Aceia membrii cari nu vor lua parte la adunări și nu vor justifica absența, vor fi amendați cu 300 Lei amendă, care se va încasa în favorul fondului de rezervă al Reuniunii.

Asupra justificării absențelor va decide consiliul de administrație în proxima adunare cu majoritate de voturi și despre rezultat se va încunoștiința cel interesat.

Hotărârea consiliului de administrație este definitivă.

Art. 18. — În adunarea generală se decide de către membrii prezenți în mod obligatoriu și pentru cei absenți, — asupra chestiunilor din programul invitației precum și asupra chestiunilor în legătură cu aceasta.

Art. 19. — Atribuțiunile adunării generale ordinare sunt:

- a) alegerea prezidiului și consiliului de administrație pe durată de 3 ani.
- b) primirea membrilor fondatori precum și alegerea membrilor de onoare;
- c) stabilirea bugetului, examinarea contului de gestiune și darea absolutoriului;
- d) hotărârea asupra cererilor pentru ajutoare;
- e) modificarea statutelor Reuniunii sau hotărârea asupra desființării aceleia;
- f) dispune în chestia așezării a averii Reuniunii pentru fructificare;
- g) decide asupra propunerilor înaintate de către Consiliul de administrație;
- h) alegerea membrilor în Consiliul de administrație a fondului de penziune pe trei ani și a. n.

4 notari, 2 subnotari, 1 medic veterinar și 1 funcționar comunal.

- i) fixarea taxelor de concurs și decideră asupra distribuției premiilor.

Art. 20. — Consiliul de administrație constă din:

- 1. Președintele Reuniunii și membrii prezidiului;
- 2. din câte 2 membrii activi aleși de către adunarea generală dintre membrii fiecărei plăși.

Art. 21. — Consiliului de administrație are următoarele atribuțiuni:

a) dispune cenzurare administrației biroului prezidial, a contabilității, a casierului, întocmirea bugetului și verificarea contului de gestiune; raportează adunării generale rezultatele constatate;

b) propune adunării generale, primirea membrilor fondatori și alegerea membrilor de onoare;

c) decide asupra primirii în Reuniune a membrilor activi și ajutători;

d) Compune ordinea de zi a adunării generale;

e) în caz de lipsă ordonă sume mai mari de 1000 Lei pentru cheltuieli neprevăzute în buget sub rezerva ratificării adunării generale;

f) Fixează cheltuieli de deplasare membrilor diferitelor delegațiuni esmise în interesul Reuniunii.

Consiliul de administrație își ține ședințele sale ordinare în fiecare trimestru odată; ședința extraordinară se va convoca după necesitate.

Procesul-verbal al Consiliului de administrație se va semna de Președinte, de notarul și de 2 membrii ai Consiliului de administrație designați de președinte.

Art. 22. — Președintele reprezintă Reuniunea înaintea autorităților și a treia persoană semnând toate actele ce se dau în numele Reuniunii, convoacă adunările generale și a-le consiliului de administrație, prezidează la acelea, se îngrijește de ordine, ordonă votarea și conform rezultatului aceleia sau în baza majorității de voturi pronunță hotărârile, le execută, rezolvă chestiunile curente și din caz în caz poate ordona sume până la 1000 Lei.

Drepturile și obligațiile președintelui în caz de piedecă trec asupra vice-președintelui.

Art. 23. — Primnotarul dresează procesele-verbale a-le adunării generale, face extrase din acestea și contra semnează toate documentele semnate de către președinte, ține în evidență lista membrilor și rezolvă corespondența conform îndrumărilor primite dela președinte.

Art. 24. — Notarul Reuniunii este locțiitorul primnotarului, dresează procesele-verbale a-le ședințelor ținute de consiliul de administrație și în caz de piedecă se va substitui prin membrii Reuniunii designați de către președinte pentru acest scop.

Art. 25. — Casierul administrează averea Reuniunii pe lângă răspundere materială, primește taxele de membru, la ordonanțarea președintelui acopere cheltuelile, la fiecare adunare ordinară înaintează extras de Cassă, iar la finea anului înaintează contul de gestiune adunării generale și înaintează tabloul celor rămași în restanță.

Art. 26. — Membrii prezidiului au următorul salariu :

Președintele Reuniunii 2000 Lei anual, Primnotarul 1000 Lei, Casierul 1000 Lei și pentru călătoriile făcute în numele Reuniunii sunt îndreptățiți a-și socoti speșele de călătorie în sarcina casei a Reuniunii.

Art. 27. — Consiliul de administrație și prezidiul se alege pe 3 ani de adunarea generală cu majoritate de voturi, sau prin vot secret la cererea alor 10 membrii dată în scris.

Art. 28. — Averea Reuniunii este indivizibilă și din venitele ei se acopere cheltuelile stabilite de adunarea generală în buget sau în baza unei hotărâri separate.

CAPITOLUL VIII.

Dispozițiuni finale.

Art. 29. — În caz că Reuniunea nu va respecta cu stricteță principiile stabilite prin prezentele statute sau dacă prin continuarea activității sale s-ar periclita interesele Statului sau a-le membrilor, Ministerul este în drept a suspenda funcționarea ei și în baza rezultatului anchetei ce va ordona o va dizolva în mod definitiv sau o va îndruma să respecte statutele în litera lor, sub sancțiunea dizolvărei.

Prezentele statute au fost votate și adoptate în adunarea generală ordinară ținută la 28 Octomvrie 1925 în Timișoara cu unanimitatea voturilor.

Președinte :
Adam Albu

Primnotar :
Petru Han

Tribunalul Timișoara Secția I-a.

Nr. 4845/1926/2.

In numele Legii !

Tribunalul Timișoara în cauza pornită prin cererea înaintată la luna Aprilie 1926 cu Nr. 4845 de către societatea Reuniunea notarilor și funcționarilor comunali din jud. Timiș Torontal lucrativ sau patrimonial dom. în Timișoara cerere făcută în conformitate cu dispozițiunile art. 85 și urm. din legea pentru persoanele juridice, combinate cu art. 85 și urm. din regulamentul ei, societate așezământ repr. prin Teodor Crăciun președintele Reuniunii pentru acordarea personalității juridice după cercetarea actelor în camera de consiliu a dat în ziua mai jos arătată următoarea

Sentință :

Acordă societății Reuniunea notarilor cercuali și comunali și funcționarilor comunali din județul Timiș-Torontal personalitatea juridică cerută. Ordonă înscrierea acestei sentințe după ce va rămâne definitivă, în registrul special al Tribunalului pentru asociațiuni, cu respectarea formelor și obligațiilor de publicitate prevăzute de art. 91 și 92 din lege.

Motive :

Reuniunea notarilor cercuali și comunali și a funcționarilor comunali din județul Timiș-Torontal cu domiciliul în Timișoara a cerut recunoașterea ei ca persoana juridică și înscrierea în registrul special pentru asociațiuni. Având în vedere că din datele dela dosar și din susținerile orale ale Ministerului Public și a avocatului Statului în reprezentarea Ministerului de Interne Tribunalul constată că : a) Formele și cerințele art. 85, 86, 87 din legea persoanelor juridice art. 8, 9, 10 din regulamentul acestei legi, sunt îndeplinite. b) Statutele societății

oferă garanții suficiente pentru atingerea scopului urmărit de societate și o bună administrație a fondurilor. c) Reuniunea nu este constituită pentru o cauză ilicită și nici în vederea unui obiect ilicit contra legii și a bunelor moravuri. d) Avizul dat de Ministerul de Interne este favorabil.

Că deci toate formalitățile cerute de legea și regulamentul persoanelor juridice fiind îndeplinite de către Reuniunea notarilor cercuali și comunali și funcționarilor comunali din județul Timiș-Torontal Tribunalul a trebuit să-i recunoască calitatea ei de persoană juridică și să dispună înscrierea în registrul special pentru asociațiuni.

Timișoara la 22 Octomvrie 1926 (ss) S. Halász președinte, (ss) Ilie Penta grefier.

Aceasta sentință a fost pronunțată la 22 luna Oct. anul 1926 în prezența părților.

Timișoara la 22 Octomvrie 1926 (ss) S. Halász președinte, (ss) Ilie Penta grefier.

Pentru conformitate grefier, (nediscifrabil).

Ordonanțe cu caracter administrativ.

Sporurile acordate pensionarilor.

Ministerul de Interne Dir. Com. cu ordinul No. 30.684 C. din 25 Noemvrie 1926. dispune următoarele: În urma cererilor făcute de diferite primării de a li se da relațiuni asupra sporurilor de scumpete acordate pensionarilor, am intervenit la Casa generală de pensuni din Ministerul de Finanțe, care cu adresa No. 27294/926 ne face cunoscut că pensionarilor plătiți din bugetul Statului li s'au acordat următoarele sporuri de scumpete: 1. Dela 1 Ianuarie 1926. a) 50 % pensionarilor ieșiți la pensie înainte de 1 Aprilie 1922 și pensionarilor invalizi de război; b) 40 % penzionarilor eșiți la pensie după data de 1 Aprilie 1922. Aceste sporuri s'au socotit la totalul pensiei și scumpetei ce primeau pensionarii la acea dată. 2. Dela 1 Iulie 1926. a) 7 % pensionarilor militari ieșiți la pensie pe baza legii generale de pensuni din 1925; b) 10 % pensionarilor de război; c) 11 % pensionarilor civili ieșiți la pensie după 1 Aprilie 1922; d) 13 % pensionarilor militari ieșiți la pensie pe baza legii din 2 Septemvrie 1920; e) 67 % pensionarilor civili ieșiți la pensie înainte de 1 Aprilie 1922 și pensionarilor militari ieșiți la pensie pe baza legii din 1902. Acete sporuri s'au soacotit deasemenea la totalul pensunii și a scumpetei ce primeau pensionarii la acea dată (la 1 Iulie a. c.). Comunicându-vă cele ce preced, vă fac cunoscut că urmează să se plătească și pensionarilor plătiți direct din bugetul aceluia oraș sporurile în chestiune, numai dacă primăria dispune de fonduri în acest scop.

Incadrarea funcționarilor pe anul 1927.

Ministerul de Interne Dir. Com. cu ordinul No. 29393 C. din 20 Noemvrie 1926 dispune următoarele: Art. 386 alin. 2 din legea pentru unificarea administrativă prevede că salariile, gradele și asimilările funcționarilor comunali se vor fixa prin legea generală de

organizare a salariilor. Până atunci sunt cele actuale. Deși prin circulara No. 28235 din 9 Octomvrie a. c. pe lângă care vi s'a trimis formularul de buget pentru anul 1927, cu instrucțiunile relative, vi s'a comunicat despre menționata dispoziție a legii, arătându-vă că despre măsurile ce eventual s'ar lua referitoare la salarizarea funcționarilor, cu începere dela 1 Ianuarie 1927, veți fi încunoștiințați la timp, cu toate acestea am primit interveniri din partea unora din primării, cari cer relațiuni dacă consiliile comunale ar putea stabili pentru funcționarii com. salarii mai mari, în raport cu mijloacele financiare a comunelor. Cum în aceasta chestiune legea de unificare administrativă, prin menționatul articol 386 este categorică, vă comunicăm că lefitele funcționarilor comunali urmează să rămână neschimbate așa cum sunt actualmente, până când va lua ființă legea de salarizare a funcționarilor. Prin urmare în bugetul pe 1927, ce se întocmesc acum, se vor prevedea lefitele de bază actuale cu accesoriile aprobate până în prezent, rămânând ca ulterior, dacă eventual s'ar lua vre-o dispoziție, să vi se comunice instrucțiunile relative. În acelaș timp vă rugăm să luați stricte măsuri ca funcționarii să fie trecuți în bugetul pe 1927 așa cum figurează și în bugetul pe 1926, în ce privește încadrarea lor ca titluri, potrivit statutului funcționarilor, în serviciile și biurourile stabilite de acest Minister prin modelul de buget pentru orașe, menționându-se însă pentru fiecare funcționar și titlul ce a avut în anul 1925, funcțiunea respectivă (pentru Transilvania și clasa de salarizare, cum și građația, iar pentru Bucovina rangurile). Astfel: contabil, cassier etc. posturi cari au figurat în anul 1925, încdrându-se ca șefi ai biurourilor de contabilitate și cassieri, se vor trece în bugetul viitor pe 1927: șef de birou (contabil), șef de biurou (cassier), impiegat (subșef de biurou), etc. observându-se strict aceasta măsură absolut pentru toate posturile, chiar dacă titlul nou are aceeaș denumire ca titlul vechiu.

Proiectul de lege

pentru salarizare a funcționarilor. Dispozițiunile esențiale ale proiectului de lege.]

Di subsecretar de stat Mihail Manoilescu a terminat lucrările proiectului pentru salarizarea funcționarilor statului.

Iată principiile esențiale ale acestui proiect :

36 tipuri de salarii

Salariații Statului nu pot fi retribuiți după alte norme și după alte tipuri de salarii decât dela 36 tipuri de salariu prevăzute în legea de față (Anexa I). Tipurile de salarii legale sunt cele de mai jos :

Tip. de salariu A.	15 lei aur.
Tip. de salariu B.	20 lei aur.
Tip. de salariu C.	30 lei aur.
Tip. de salariu D.	40 lei aur.
Tip. de salariu E.	50 lei aur.
Tip. de salariu F.	60 lei aur.
Tip. de salariu G.	75 lei aur.
Tip. de salariu H.	90 lei aur.
Tip. de salariu 1	100 lei aur.
Tip. de salariu 2	120 lei aur.
Tip. de salariu 3	150 lei aur.
Tip. de salariu 4	175 lei aur.
Tip. de salariu 5	200 lei aur.
Tip. de salariu 6	250 lei aur.
Tip. de salariu 7	300 lei aur.
Tip. de salariu 8	350 lei aur.
Tip. de salariu 9	400 lei aur.
Tip. de salariu 10	460 lei aur.
Tip. de salariu 11	520 lei aur.
Tip. de salariu 12	580 lei aur.
Tip. de salariu 13	640 lei aur.
Tip. de salariu 14	700 lei aur.
Tip. de salariu 15	775 lei aur.
Tip. de salariu 16	850 lei aur.
Tip. de salariu 17	950 lei aur.
Tip. de salariu 18	1050 lei aur.
Tip. de salariu 19	1200 lei aur.
Tip. de salariu 20	1300 lei aur.
Tip. de salariu 21	1450 lei aur.
Tip. de salariu 22	1550 lei aur.
Tip. de salariu 23	1800 lei aur.
Tip. de salariu 24	2000 lei aur.
Tip. de salariu 25	2200 lei aur.
Tip. de salariu 26	2500 lei aur.
Tip. de salariu 27	3000 lei aur.
Tip. de salariu 28	4000 lei aur.

Aceste tipuri de salariu constituiesc singurele tipuri legale de salarii. Definirea fiecărui tip de salariu în lei aur nu atrage pentru stat obligațiunea plății în lei aur sau aceia a unei plăți echivalente. Această definiție are numai înțelesul stabilirii unei baze pentru calculul salariilor după normele prevăzute în prezenta lege

Pe viitor orice decret regal și orice deciziune ministerială pentru numirea în orice funcțiune a statului va prevedea în mod obligător tipul de salariu care se atribuie funcționarului la intrarea sa în funcțiune.

Comisiunea de numiri și înaintări va decide pentru fiecare numire în funcțiune a unui funcționar tipul de salariu aur ce-i-se cuvine conform prezentei legi (art. 19, 20, 21, 22 și 23).

Compunerea salariului.

Salariul funcționarilor se va compune din salariul de bază hârtie, suplimentul de localitate și suplimentul de familie.

Salariul de bază hârtie este produsul salariului de bază aur cu coeficienții variabili stabiliți prin legea bugetară. (Vezi art. 6).

Salariul aur este arătat la art. 3 în dreptul fiecărui tip de salariu.

La salariul de bază hârtie plus suplimentul de localitate și suplimentul de familie se adaugă numai în cazurile prevăzute de art. 9, 10, 11 și 12 gradațiile, diurnele fixe și indemnizațiile.

Suma tuturor acestor drepturi lunare constituie salariul total brut.

După ce din acest salariu total brut se fac rețineri pentru pensie și pentru impozite, conform art. 17 și 18 suma care rămâne va fi denumită salariul primitor.

Art. 6. — Salariile tip prevăzute la art. 3 sunt exprimate, cu titlul de bază, în lei aur. Până la normalizarea deplină a vieții economice salariile de bază hârtie se vor calcula pentru fiecare an bugetar sau pentru o epocă oarecare din anul bugetar înmulțind salariile aur de bază cu anumiți coeficienți determinați prin legea bugetară.

Pe cât permite bugetul Statului se va tinde ca, coeficienții să se apropie de coeficientul de depreciere al leului față cu leul aur. În mod excepțional pentru salariile mici coeficienții vor putea fi chiar și mai mari decât coeficientul de depreciere al leului față cu aurul dar nici într'un caz mai mari decât indicele oficial de scumpete a vieții pentru familiile de funcționari.

În mod excepțional pentru anul 1927 acești coeficienți se determină prin art. 32 al prezentei legi. (Anexa III).

Art. 7. — În afară de salariul de bază hârtie salariiații Statului vor primi până la normalizarea salariilor, adică până la data când toate salariile vor fi plătite în aur sau în echivalent aur conform art. 3 suplimente de familie și de localitate. (Anexe II și IV).

Aceste suplimente au de scop să stabilească pentru fiecare tip de salariu o diferențiere în favoarea salariiaților împovărați cu familii și o altă diferențiere în favoarea salariiaților cari locuiesc după gradul de scumpete a vieții în fiecare oraș.

Suplimentele de localitate nu pot fi considerate ca o indemnizație de chirie, ci ca un mijloc de egalizare relativă a condițiilor de viață ale funcționarilor.

Suplimentele de familie sunt fixe, iar suplimentele de localitate se calculează prin coeficienți cu cari se înmulțește salariul aur tip. Acești coeficienți se stabilesc în cifre și fracții rotunde în fiecare an prin legea bugetară și urmează să reprezinte aproximativ următoarele procente din salariul de bază hârtie (adică din salariul de bază aur înmulțit cu coeficientul stabilit prin buget):

Pentru București	25%
Pentru urban I (anexa II)	15%
Pentru urban II (anexa II)	10%
Pentru rural	0%

În mod excepțional pentru anul 1927 coeficienții cu cari se vor înmulți salariul aur tip sunt determinați în anexa III.

Magistraților cu serviciul în comunele rurale li se vor socoti suplimentul de localitate: urban II, iar corpului ofițerilor și subofițerilor li se va socoti numai suplimentul de localitate București.

Suplimente.

Funcționarilor din orice localitate și orice funcție li se acordă un supliment de familie.

Suplimentul de familie se compune din suplimentul de soție și suplimentul de copil.

Suplimentul de soție se acordă funcționarilor căsătoriți, precum și funcționarilor văduvi cari primesc suplimentul de copil.

Beneficiază de suplimentul de copil:

a) Funcționarii căsătoriți sau văduvi având copii minori sau majori cari stau cu părinții lor și nu-și câștigă singuri existența;

b) Funcționarii cu copii proprii cari au fost adoptați, dar adoptatorul a încetat din viață și copiii au rămas din nou în îngrijirea părinților lor;

c) Funcționarii căsătoriți cu o văduvă cu copii, când aceștia n'au avere proprie și sunt în îngrijire soțului, deși nu sunt adoptați;

d) Funcționarele cu copii naturali pe cari îi întrețin singure.

Când ambii soți ocupă o funcțiune la Stat și au unul sau mai mulți copii, numai unul din soți are dreptul la suplimentul de copii; de asemeni când unul din ei sau ambii au copii dintr'altă căsătorie.

În caz de divorț, când ambii soți sunt funcționari, fiecare soț are dreptul la ajutorul de copil în raport cu numărul copiilor ce îngrijește.

Suplimentele de familie sunt fixe și se determină în fiecare an după legea bugetară.

În mod excepțional pentru anul 1927 suplimentul de familie este determinat prin prezenta lege în anexa IV.

Gradațiile.

Gradațiile corpului didactic, ale corpului ecleziastic și ale medicilor, stabilite după legile în vigoare, precum și diurnele fixe ale corpului tehnic al inginerilor, atât din cadrul ordinar cât și din cadrul detașat, create în baza legii No. 2399 din 9 Iunie 1894, se socotesc separat de salariul propriu zis, după normele stabilite în anexele VIII și IX. În orice caz, salariul inițial la care se aplică aceste gradații și se adaugă aceste diurne nu poate fi decât unul din salariile tip prevăzute mai sus.

Deasemenea se socotesc separat sporurile excepționale și tranzitorii cari se vor plăti pe o durată limitată de ani magistraților și militarilor, conform prevederilor art. 11 și 12.

Se suprimă toate gradațiile existente azi la diferite funcțiuni și cari nu sunt cuprinse în anexa VIII.

Deasemenea se suprimă orice diurnă individualizată la unele funcțiuni în afară de cele prevăzute la acest articol.

Coeficienții determinați prin legea bugetară vor putea fi diferiți pentru diferitele tipuri de salariu. Nici într'un caz însă și sub nici un motiv nu se vor putea aplica coeficienți diferiți la același tip de salariu în diferitele administrațiuni ale Statului, legea bugetară neavând calitate să fixeze decât un singur coeficient pentru fiecare tip de salariu.

Pentru gradațiile și diurnele fixe menționate la art. 9 se vor fixa prin legea bugetară coeficienți deosebiți, cari pot fi diferiți de coeficienții cari se aplică la salariile inițiale aferente. În mod excepțional pentru anul 1927 acești coeficienți se determină prin prezenta lege, în anexa VIII pentru gradații și în anexa IX pentru diurne.

Indemnizații pentru militari și magistrați.

Cu titlul excepțional și tranzitoriu până la normalizarea salariilor definite la art. 6, se vor plăti militarilor următoarele indemnizări de activitate lunară:

Ofițeri inferiori 2000 lei.

Ofițeri superiori 2500 lei.

Ofițeri generali 3500 lei.

Cu același titlu ca mai sus se va plăti tuturor magistraților și funcționarilor asimilați prin lege cu magistrații în ce privește salariile, o indemnizație lunară 3000 lei.

Funcționarii corpului tehnic.

Prin derogare dela art. 19 funcționarii din corpurile tehnice cari sunt organizate sau urmează a fi organizate prin legi speciale și anume din corpul tehnic din corpul silvicultorilor din corpul chimiștilor din corpul arhitecților, din corpul geologilor și din corpul agronomilor, vor putea fi salariați la alegerea lor sau după salariul funcțiunii pe care o ocupă sau după sa-

lariul gradului pe care îl au în corpul din care fac parte.

Dacă vor opta pentru salariul gradului din corpul căruia îi aparțin, nu li se va putea în nici un caz atribui un tip de salariu mai mare decât cu două tipuri de salarizare peste tipul de salariu corespunzător gradului pe care îl au în serviciul ce ocupă.

Inlăturarea favorurilor.

Nici o categorie de funcționari ai Statului nu poate primi sub nici o formă, ca diurne, îndemnizări adausuri de scumpete, chirie, ore suplimentare, prime, recompense, împrumuturi cu dobândă redusă, ajutoare, alocații suplimentare de soldă etc. vreun avantaj special de care nu s'ar putea bucura, în acelaș timp toți funcționarii Statului încadrați în acelaș tip de salarizare sau care nu ar fi prevăzut în prezenta lege.

Când un funcționar beneficiază de locuință gratuită într'un local al Statului, i se va retrage din salariul brut 15 la sută, afară de cazul când locuința gratuită constituie o compensație pentru o funcție legată de un surplus de muncă și de răspundere, neplătit în altă formă.

Salariații Statului nu pot avea alte salarii sau retribuițiuni decât pe acelea ale funcției pe care în adevăr o îndeplinesc. Salarizarea unui funcționar după alte norme decât funcția pe care o ocupă nu se poate face decât în cazurile prevăzute la art. 13 și 24 și în cazul înaintărilor pe loc a magistraților.

Condiții generale relative la încadrarea funcțiunilor la tipurile de salariu aur.

Oricărei funcții de Stat îi corespund, în ce privește salarizarea, unul sau mai multe tipuri de salarii conform tablourilor A și B alăturate cari fac parte în tegrantă din prezenta lege. (Anexa VI și VII).

Tablourile A cuprind acele funcțiuni cari comportă în prezent un grad unic sau mai multe grade bine definite după legile în vigoare. La toate acestea pentru o anumită denumire de funcțiune și un anumit grad legal al acesteia, definit prin legile în vigoare, corespunde un anumit tip legal de salariu.

Tabloul B cuprinde acele funcțiuni cari comportă în fapt mai multe grade, dar pentru cari nu există, după legile în vigoare, grade legale uniforme în diferitele administrațiuni.

La toate aceste funcțiuni prezenta lege înființează prin tabloul B un număr de grade aferente lor și fixează condițiile de dobândire a acestor grade. Se stabilesc în acelaș timp și tipurile legale de salariu, cari corespund acestor funcțiuni și grade.

Denumirile de funcțiuni, clase și grade cari nu se găsesc cuprinse în tablourile A și B sunt și rămân desființate.

Funcțiunile respective se vor încadra cu denumi-

rile cele mai potrivite din tablourile A și B după avizul comisiunilor de numiri și înaintări din fiecare minister.

Titrați.

Prin derogare dela art. 76 și 77 ale statutului funcționarilor publici, titlurile școlare și academice de mai jos sau echivalentele lor, stabilite conform art. 22 și 23 din prezenta lege, dau dreptul la numirea în funcțiunile administrative, ca și în toate celelalte funcțiuni ale Statului, într'un tip de salariu după cum urmează :

Titlul de doctor sau echivalentul său în tipul 9 de salarizare ;

Titlul de licențiat sau echivalentul său în tipul 8 de salarizare ;

Titlul de bacalaureat sau echivalentul său în tipul 2 de salarizare.

În cazurile excepționale prevăzute de art. 36 al statutului funcționarilor publici, absolvenții de gimnaziu se vor putea primi în tipul 2 de salarizare.

Dreptul la numirea în tipurile de salarizare de mai sus este dependent însă de celelalte condițiuni suplimentare cerute prin legi speciale pentru diferitele categorii de funcțiuni.

Salarizări în cazuri speciale.

Când un funcționar public deține — în limitele îngăduite de legea cumulului, — două funcțiuni la Stat, el va beneficia complet de unul din salarii — la alegere — iar din al doilea salariu va primi numai jumătate din integralitatea drepturilor sale, adică din salariul primitor.

Pentru catedrele suplinite din învățământ suplinitorul va primi 30 la sută din salariul inițial al titularului, adică din salariul primitor al titularului fără gradații.

În nici un caz salariul total primitor primit prin cumulul de funcțiuni nu poate fi superior salariului primitor al ministrului.

Salariile diurniștilor.

Funcționari diurniști nu se pot plăti cu sume arbitrare, ci numai cu diurne care să egaleze întocmai tipurile legale de salarii, cu singura deosebire că acestor funcționari nu li se face reducerea de 10 la sută pentru pensie. Numirea diurniștilor se va face însă cu aceleași condițiuni, în ceea ce privește titlurile și accesul la diferite tipuri de salarizare, după cum se face numirea funcționarilor bugetari.

Avansurile de salarii.

Asupra salariilor nu se pot face avansuri decât cel mult o jumătate din salariul lunii următoare :

Salariile pe anul 1927.

Pentru anul 1927 se fixează următorii coeficienți pentru multiplicarea salariilor aur de bază :

Pentru tipurile de salariu: A. B. C. D. E. F. G. și H., coeficientul 28.

Pentru tipul de salar: 1 coeficientul 27.

Pentru tipul de salar: 2 coeficientul 26.

Pentru tipul de salar: 3 coeficientul 23,5.

Pentru tipul de salar: 4 coeficientul 21,5.

Pentru tipul de salar: 5 coeficientul 20,5.

Pentru tipul de salar: 6 coeficientul 18,5.

Pentru tipurile de salar: 7 și 8 coeficientul 17.

Pentru tipurile de salar: 9 și 10 coeficientul 18.

Pentru tipurile de salar: 11 și 12 coeficientul 15,5

Pentru tipurile de salar 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 și 28 coeficientul 15.

Salariile în lei hârtie corespunzătoare salariilor aur în anul 1927 vor fi pentru diferitele categorii de localități și diferitele situații familiare cele din anexa V.

Pentru anul 1927 se fixează următoarele suplimente de familie:

a) suplimentul de soție va fi de 200 lei hârtie lunar:

b) suplimentul de copii se va ridica lunar la:

200 lei hârtie pentru un copil.

400 lei hârtie pentru doi copii.

600 lei hârtie pentru trei sau mai mulți copii.

Art. 34. — Pentru anul 1927 totalul salariului primitor al unui funcționar considerând toate suplimentele, gradațiile, diurnele și indemnizațiile, nu trebuie să depășească în nici un caz salariul aur tip respectiv (art. 3) multiplicat cu coeficientul 50.

Art. 35. — Încadrările individuale pentru anul 1927 se vor face cu avizul comisiunii de numiri și înaintări, care funcționează, conform statutului funcționarilor, pe lângă fiecare minister, comisie, care ar fi completată ad-hoc cu un delegat al ministerului de finanțe. Acest aviz va trebui aprobat de ministerul respectiv și de ministerul finanțelor.

La aceste încadrări se va ține seamă în mod obligator ca funcționarul să aibă vechimea minimă legală dela intrarea în funcție prevăzută pentru fiecare tip de salariu în textul complectator al tabloului B. Deasemenea se va ține seamă pe cât posibil și de salarizarea actuală a funcționarului, căutându-se a se încadra fiecare funcționar din tabloul B la același tip de salariu cu funcționarii din tabloul A, față de cari azi primesc salarii aproape echivalente.

PUBLICAȚIUNI.

No. 776/926.

Publicație de licitație.

Se aduce la cunoștința publică, că cârciumele din Coroisânmartin și Coroiu, jud. Târnava Mică se va esaranda pe termen de 3 (trei) ani, dela 1 Ianuarie 1927, până la 31 Decembrie 1929, în conformitate cu art. 72—83 L. C. P. cu oferte închise și sigilate și anume:

În Coroisânmartin la 23. Decembrie 1926 ora 9 cu prețul de strigare Lei 10500.

În Coroiu la 23. Decembrie 1926 ora 15 cu prețul de strigare Lei 12000.

Vadiul 10%. Supraoferte nu se primesc. Condițiunile de licitare se pot vedea la biroul notarial cercual în Coroisânmartin.

Coroisânmartin la 20. Nov. 1926.

Notar,
Bela Szasz.

Primar,
N. Zolog, I. Veres.

Publicațiune.

Tânăr inteligent, cunoscând limba română atât în scris cât și în verbal, având o praxă distinsă în toate lucrările notariale, bun dactilograf; caută un post ca scriitor la un notariat. Adresa: Both Barnabaș practicanț notar, Drăgești, jud. Bihor plasa Ceica.

PRIMĂRIA COMUNALĂ BIIA.

No. 895/926 not.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică că cârciuma comunală din comuna Bîia, județul Târnava-mică se va esarânda prin licitație publică pe termen de trei ani dela 21 Ianuarie 1927 până la 31 Decembrie 1929.

Licitatiia va avea loc în cancelaria comunei Bîia în ziua de 27 Decembrie 1926 la orele 10 a. m. și se va ține în conformitate cu art. 72—83 din legea conatabilității publice cu oferte închise și sigilate și însoțite de o garanță de 10% a prețului de strigare.

Prețul de strigare 10.000 lei anual, vadiu 10%.

Se primesc numai oferte închise și sigilate, prevăzute cu vadiul de mai sus, cari trebuiesc depuse la mâinile președintelui de adjudecare, înainte de începerea licitației.

Supraoferte nu se primesc.

Condițiuni mai detaliate se pot vedea între orele oficioase la primăria Bîia și notariatul Șona.

Bîia la 22 Noembrie 1926.

A. Koresztes
notar.

Duleu Timoteu
primar.

No. 1207/1926.

Publicațiune.

La notariatul Băbuț, plasa Borșa, jud. Cluj, se publică concurs pentru complectarea postului de secretar de notar. Se pretinde cunoașterea perfectă a limbii oficiale atât în scris cât și verbal și că reflectantul să fie deplin versat în agendele administrative, capabil de a putea conduce biroul de sine stătător.

Salar lunar Lei 4000, iar din venitele laterale după merit.

Un post de scriitor cu salar de 3000 Lei lunar. Cererile scrise de mână proprie prevăzute cu actele menționate în art. 7 a Regulamentului pentru aplicarea Statutului funcționarilor publici se vor trimite la adresa acestui notariat până la 1 Ian. 1927.

Soimeni, la 28 Nov. 1926

Notar comunal.

Notar diplomat din Făgăraș vorbește în 3 limbii cu praxă de 6 ani, necăsătorit, caut post, eventuel ca secretar de notar. Ofertele rog a se trimite la adresa Blaiu subnotar, in comuna Târian, jud. Bihor.

Concurs.

La notariatul Fărcașa (jud. Satu-Mare) se caută un scriitor cu praxă în toate agendele notariale și să poseadă limba română așa în vorbire ca și în scris.

Salar lunar Lei 3000, și venite laterale după diligență și experiență.

Fărcașa, la 30 Nov. 1926.

Notar comunal.

No. 773/926.

Publicațiune.

La notariatul cercual Grind plasa Dobra județul Hunedoara se caută spre aplicare un scriitor cu praxă în toate agendele notariale și mai ales în impozite și un practicant. Salarul scriitorului e 4000 Lei și din venite 25%. Salarul practicantului 2500 Lei și după diligență i se ridică salarul.

Grind, la 9 Decemvrie 1926.

Popa Miron
notar.

A APĂRUT: BCU Cluj / Central University Library Cluj

„Procedura Tutelară din Transilvania”

de Dr. Carol Nesselrode judecător la tribunalul Bihor, cu gr. de
Consilier de Curte de Apel.

Manualul cuprinde:

19 legi cari sunt în strânsă legătura cu procedura tutelară, de curatelă și a inf. minori, —
14 regulamente, ordonanțe și circulări ref. la aceste legi precum și în afară de 82 modele și
formulare necesare în cauzele tutelare și cari facilitează rezolvarea lor, —
indrumare detaliată pentru 68 feluri de proceduri în interesul minorilor. — Adnotat și cu
index alfabetic.

Cartea e tipărită pe hârtie albă și bună cu o formă regulată (jumătate 13)
cu o întindere de 663 pagini.

Manualul e indispensabil pentru domnii judecători, avocați, notari
publici, primari, notari comunali și tutori comunali.

Prețul cărții e 500 Lei care se va trimite pe adresa autorului,
Oradea B-I Regele Ferdinand 55/B.